

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana, Veronica, Emil in Nicole

petek, 13. maja 2022 | št. 33 | leto IV

mladi@primorski.eu

- **russian_bot420:** Let's go, Russia!
- **ruski_gusar:** Bravo, Vladimir!
- **redakcija @Direkt:** Drage/i bralke/ci! Kakor ste, upamo, že ugotovili, današnji meme ne sovпада z realnostjo! Na Instagramu in drugih socialnih omrežjih večkrat zasledimo take novice. Moramo pa paziti, če so pristne ali pa če gre za propagando. Želimo vam dobro branje!
- **vladimirvladimirovicputin:** Ke fešta, muli!
- **mladinski_krožki_ts_go:** Šoma ...
- **supermario_draghi:** ZDA niso mal, je treba rečt!
- **joe.alabama.biden:** Eheh, lahko prideš tudi večkrat!
- **republika_belarus:** Raje ne ...
- **covid_19_:** Ste vsi že pozabili name?
- **regionelombardia:** NE!

Izraz »catcalling« v zadnjih letih slišimo precej pogosto. Tistim, ki še niste prepričani, za kaj gre, bomo pomagali z razlago. Angleški izraz »catcalling« se uporablja za opisovanje neprijetnega dejanja, ko nekdo – ponavadi so to moški – glasno, zoprno in neprimerno zakliče za žensko. Aktualen primer klicanja za žensko se je pripetil na prireditvi, ki je potekala minuli konec tedna v Riminiju, in sicer je šlo za shod alpincev. Dogodek je privabil več kot 400 tisoč ljudi, med katerimi so bili tudi pijani moški, ki so fizično in verbalno nadlegovali ženske in mladoletna dekleta. Združenje Non Una di Meno iz Riminija je zbralo več kot 150 poročil o primerih verbalnega in fizičnega nadlegovanja, preklinjanja in zapletenih pripetljajev, ki so jih povzročili moški med dogodkom. Pričevanja na uradni strani združenja pravijo, da gre za primere »catcallinga« z neomejeno domišljijo. Vedenje, kot so spolno nadlegovanje, žalitve, obkrožanje, otipavanje na ulicah, v parkih, pred hišo ali na delovnem mestu, je bilo nekaj običajnega. Seveda se nacionalno združenje alpincev distancira od neciviliziranega obnašanja, o katerem so poročale ženske in ki zagotovo ne sodi v izročilo in vrednote, ki jih je vedno ohranjalo

»Catcalling«, kaj je to?

in jih prenašalo naprej. Poudarja tudi, da je skoraj normalno, da se ob tako velikem praznovanju, kjer se zbere več sto tisoč ljudi, pojavijo taki primeri nesramnosti. Alpinci se branijo s pojasnilom, da se teh dogodkov udeležuje veliko ljudi, ki z njimi nimajo ničesar skupnega, zato je mogoče nekatere epizode pripisati tem mladim. Žal sodi prav Italija med države, v katerih je tovrstnega ogovarjanja in žvižganja največ. Glede na študijo, ki jo je opravila Univerza Cornell leta 2015, je skoraj 80 % deklet, intervjuvanih v Italiji, izjavilo, da so doživela vsaj eno epizodo tovrstnega neprimernega odnosa pred 17. letom oz. ko so bila še mladoletna. V mnogih državah je postalo ulično nadlegovanje zločin, vendar v Italiji to ni kaznivo dejanje.

Ali je vpitje za ženskami žaljivo ali je kompliment?

To je razprava, ki traja že dolgo. Moški pravijo, da je tovrstno vpitje ali komentiranje le pohvala ženski. Ženske že dolgo nasprotujejo takemu pojmovanju. Pravzaprav vam bo velika večina žensk, ki jih danes vprašate, povedala, da to sploh ni kompliment. Rekle bodo, da je zelo žaljivo. Poglejmo, zakaj je žaljivo.

1) Ženske objektivizira in jih razgalja. Ženske se počutijo, kot da so le predmeti, ki obstajajo samo za zabavo in užitek moških. Moški, ki komentira žensko zadnjico ali noge in prsi, kaže, da jo gleda kot spolni objekt in nič več.

2) Nesramno je. Če neznanec vpje in vas ogovarja z neprimernimi izrazi, kot so »srček«, »ljubica« in podobno, je to nesramno. In ko je nekdo nesramen do tebe, je tudi žaljivo.

3) To je oblika spolnega nadlegovanja. Če nekdo komentira videz vašega telesa in celo vpje stvari, ki bi jih radi naredili s svojim telesom, je to spolno nadlegovanje.

4) Moški mislijo, da si na tak način pridobijo pozornost ženske, a ni tako.

»Catcalling« ni torej nič drugega kot spolno nadlegovanje. To je nesramno, ponižujoče in ženske se s tem ne bi smele strinjati. Ogovarjanje je lahko pozitivno le v primerih, ko je mišljeno iskreno (ni spolne konotacije), ko ni glasno in nesramno in ko gre za druge ravni, ne samo za žensko telo (npr. intelekt). Seveda je treba vedno upoštevati in spoštovati konsenz ali njegovo odsotnost.

Kdaj je delo ob praznikih upravičeno?

Prodajalci se neiskreno nasmišajo strankam, ki nakupujejo ob praznikih. To je mnenje, ki ga je v velikonočnem času objavil tržaški dnevnik Il Piccolo. »V resnici prodajalci sovražijo take stranke ... In njihove spremljevalce ter pse, ki jih čakajo v avtu.« Vsi smo radi prosti dela ob praznikih, radi se zadržujemo doma ali se poveselimo s prijatelji in znanci. Žal pa nimajo vsi sreče, da bi lahko uživali praznike. Prav zaradi tega, kot opozarja italijanski dnevnik, okrog dela za praznike večkrat nastajajo zamere in nelagodje v službi, pa tudi prava družbena trenja. Nesporno je, da delavce večkrat izkoriščajo. Tudi v državah z razvito socialno zakonodajo, kot je večina evropskih. Vsak delavec ima pravico do poštenega plačila za svoje delo, do zdravega delovnega okolja, do zdravstvenega in pokojninskega zavarovanja, do sindikalne zaščite – pa tudi do prostega časa.

Toda po drugi strani moramo upoštevati tudi potrebe odjemalcev storitev. Res je, da ni nakupovanje med prazniki vselej nujno, vsakemu pa se lahko zgodi, da zaradi različnih okoliščin ne more drugače. Kaj pa tisti, ki so med delavniki zaradi službe zasedeni in imajo le med prazniki čas, da gredo po nakupih? Sicer pa ne smemo pozabiti, da poleg prodajalcev tudi zaposleni v mnogih drugih poklicih delajo med prazniki. Če se poškodujemo na silvestrovo, potrebujemo zdravnika. Jasno je, da mora zato biti ustrezno medicinsko osebje vselej na razpolago. Podobno velja za policiste, gasilce in sploh za vse tiste, ki zagotavljajo javno varnost. Za mo-

derno družbo je nepojmljivo, da ne bi razpolagala s svežimi informacijami. Prav zaradi tega morajo sredstva javnega obveščanja poskrbeti za informiranje tudi na božični dan ali za veliko noč. Ne smemo pozabiti na zaposlene v gledališčih, kinodvoranah, v gostinstvu in na drugih področjih, za katere so prazniki še najbolj delovni dnevi. Lahko bi rekli, da so s tega vidika študentje in učitelji sorazmerno srečni, saj ob praznikih ni pouka oziroma predavanj. Res pa je tudi, da se morajo študentje v prazničnem obdobju večkrat pripravljati na izpite, učitelji pa morajo popravljati domače naloge ipd. Torej niti v tem primeru ne moremo govoriti o popolnem počitku. Skratka, pravica do praznovanja je relativna, iskati moramo kolikor mogoče uravnovešene rešitve, na primer s priznanjem posebnih odškodnin oziroma nagrad tistim, ki delajo, kadar drugi praznujejo. Seveda pa ne smemo nikoli spregledati temeljnega dostojanstva človeka. Drugače rečeno, ni mogoče vsega kupiti, niti prostega časa ne.

@direkt_pd

Obišči nas!

